

عنوان مقاله:

نگاهی به حقوق اجتماعی اقلیتهای قومی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سیدحسین خادمی - کارشناس ارشد حقوق عمومی

خلاصه مقاله:

از جمله حقوق بسیار مهمی است که همواره دولتها و ملت‌ها به سبب ادامه حیات به آن نیازمند میباشند حقوق اجتماعی میباشد. در بین اقلیتهای قومی، اقلیتهای قومی یعنی گروهی از افراد ساکن در یک سرزمین و یا دولت - کشور هستند که هم دارای خصیصه های اقلیتی و هم دارای ویژه گیهای قومی میباشند. اهمیت زیادی میباشند. لذا با توجه به اهمیت رعایت حقوق اجتماعی اقلیتهای قومی در کشور جمهوری اسلامی ایران بر آن شدیم تا در این تحقیق به بررسی میزان توجه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به حقوق اجتماعی اقلیتهای قومی بپردازیم. مبانی اصلی حقوق اجتماعی اقلیتهای قومی در ایران را بترتیب دین، قوانین داخلی و پابندی به قوانین بین المللی تشکیل میدهد. طبق تحقیقات انجام شده در تعدادی از اصول قانون اساسی کشور جمهوری اسلامی ایران به مسئله حقوق اجتماعی همه مردم بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های خاص از نظر مذهب، قومیت و نژاد اشاره گردیده ولیکن بطور صریح تنها در اصول 15 و 19 قانون اساسی کشور ایران به حقوق اقلیتهای قومی اشاره گردیده است. همچنین طبق تحقیقات صورت پذیرفته اگرچه در ایران توجه خوب و قابل قبولی نسبت به رعایت حقوق اجتماعی اقلیتهای قومی صورت میپذیرد ولیکن متأسفانه در عمل بصورت صد درصد کلیه حقوق اجتماعی مربوط به اقلیتهای قومی که در قانون اساسی مدنظر قرار گرفته رعایت نمیگردد. همچنین در خصوص نقش اقلیتهای قومی در تصمیم گیری ها در کشور ایران باید به این نکته توجه داشت که بدلیل حضور کم رنگ تر برخی از اقلیتهای قومی در مناصب سیاسی و اجرایی کشور میزان اثر گذاری مؤثر آنان بر فرآیند تصمیم گیری و سیاست گذاری ملی کمتر میباشد.

کلمات کلیدی:

حقوق اجتماعی، اقلیت، اقلیتهای قومی، قانون اساسی، جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503171>

